

не билъ удобренъ отъ властитѣ за градски лѣкаръ въ Русчукъ, напусналь Влашко и се запжилъ за Ломпаланка, дѣто се спира пакъ като лѣкаръ. Другъ агентъ на цѣлото това шпионско бюро билъ *Кършовски*. Фалшивитѣ рапорти, изпращани отъ Мирковичъ изъ Влашко, били въ смисль, че българитѣ се канятъ да минатъ Дунава съ голѣми чети, ако Турция не издаде по-скоро фермана по черковния въпросъ. Прѣувеличението е било очевидно, и Али паша изпраща свои хора да провѣрятъ изложеното въ рапорта. (Единъ отъ тайнитѣ агенти на Али паша билъ евреина Шнайдеръ и С-ие, съ когото Манолъ Ивановъ е билъ въ много деликатни връзки по горното прѣдприятие). Манолъ самъ отива въ Влашко, а отъ тамъ заминава за Виена, отъ дѣто дава свой рапортъ до Али паша. Въ него се потвърждавали първитѣ донесения на Мирковичъ. Послѣдниятъ увѣряваше, че тѣй скроенитѣ рапорти станали главната причина за по-скорошното издаване на фермана отъ 1870 г. 28-и февруари.

Въ Ломъ Д-ръ Мирковичъ става душата на истинското тамъ революционно движение. Даже участвуваль въ сформирването на чети и става жертва на единъ доносъ отъ страна на Софийския митрополитъ *Доротей*. Послѣдниятъ съобшилъ на Видинския паша, че Д-ръ Мирковичъ, подъ будото на професията си, освѣнъ че помага на разни бунтовници, но е и истински комита. Прѣдателството станало чрѣзъ устата на нѣкой си Василь Ганчевъ, мнимъ хъшъ, въ Берковица. Споредъ г. *Займовъ* (Мисль, кн. VI) Д-ръ Мирковичъ билъ прѣдаденъ чрѣзъ устата на нѣкой си *Брайко*, (ясакчия на Доротей), обаче, както ни разправяше самиятъ Мирковичъ, *Брайко* е билъ заточенъ по сжщата афера въ Диарбекиръ. Въ Видинско Д-ръ Мирковичъ билъ познатъ подъ името *Мирча* и е организиравль възстание въ цѣлия Видински санджакъ.) По доноса на владиката Доротей, Д-ръ Мирковичъ е билъ арестуванъ и закаранъ въ Видинъ. Илия Цановъ му билъ адвокатъ d'office и едва е сполучилъ да го отърве отъ бѣсилката. Въ 1869 г. билъ осжденъ на вѣченъ затворъ и прѣпратенъ прѣзъ Русчукъ, Сливенъ и Цариградъ въ Диарбекиръ. Пжтуваль е пѣшъ, обкованъ въ вериги. Прѣзъ Сливенъ е миналь въ 1870 г. и билъ прѣкаранъ прѣзъ самата чаршия. Братъ му *Руско*, който е билъ единъ отъ сливенскитѣ първенци, измолва тогавашния сливенски мютесари-

*) По тоя въпросъ Мирковичъ разполагаше съ много неиздадени записки, прѣдадени на г. *Займовъ*, за които той бѣше ни упълномощилъ да ги вземемъ отъ послѣдния, обаче, отъ тамъ тѣ отишли у г-нъ Д. Страшимировъ. Въ едно прѣдсмъртно писмо побѣлѣлиятъ старецъ много се тревожеше за сждбата на цѣннитѣ си записки.

Доротей, разваленъ владика, е билъ по народность българинъ, родомъ отъ Копривщица. По-извѣстенъ е съ името *Дорчо*.